

dosarul nr.2ra-425/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Cojocar)
 instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției, reprezentat de Constantin Cachița, împotriva deciziei din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Jurcov Anatolii împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 23 februarie 2017, Jurcov Anatolii a depus chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 martie 2016 s-a adresat cu plângere în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, însă până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, plângerea nu a fost examinată.

Prin urmare, a solicitat constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin hotărârea din 04 mai 2017 a admis parțial acțiunea, a constatat încălcarea dreptului lui Jurcov Anatolii la examinarea în termen rezonabil a cauzei. A încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Jurcov Anatolii prejudiciul moral în sumă de 500 de lei. În rest, a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că termenul rezonabil de judecare a cauzei a fost încălcat deoarece, perioada de 1 an și 3 luni este una excesivă datorându-se acțiunilor instanței, atât timp cât pentru asemenea categorii de pricini legislatorul a prevăzut un termen restrâns de examinare (10 zile).

La fel, prima instanță a conchis că constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil nu constituie prin sine o satisfacție morală echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral suferit de către reclamant, având în vedere miza pentru Jurcov Anatolii a judecării pricinii, astfel pe lângă acest fapt, instanța a dispus

încasarea unui prejudiciu moral în mărime de 500 de lei, sumă care este proporțională, corespunzătoare prejudiciului moral suportat de către reclamant.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 24 octombrie 2017 a respins cererea de apel declarată de Jurcov Anatolii și a menținut hotărârea primei instanțe.

La 05 ianuarie 2018, Ministerul Justiției, reprezentat de Constantin Cachița a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri de respingere a acțiunii.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 24 octombrie 2017 _a fost expediată recurentului la 27 decembrie 2017. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 05 ianuarie 2018, în termen.

În motivarea recursului a invocat că participanții la proces au avut un comportament intolerabil care a împiedicat examinarea cauzei cu celeritate.

La fel, a susținut recurentul că instanțele inferioare eronat au aplicat dispozițiile art. 2 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Prin urmare, a considerat că încasarea prejudiciului nu poate fi admisă, deoarece prejudiciul urmează a fi privit ca o compensare și ca o obținere a unor foloase necuvenite din bugetul de stat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele Ministerul Justiției, reprezentat de Constantin Cachița precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material nu se rețin, deoarece stabilește Completul de judecată că circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției, reprezentat de Constantin Cachița.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari